

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Chrudimi rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. února 2018 v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Brigity Košinové a přísedících Marie Strouhalové a Elišky Volmutové,

takto:

Obžalovaný

por. PČR R.N. [celé jméno obžalovaného], narozený dne [datum] v [obec], bytem [ulice a číslo], [obec], služebně zařazen jako komisař Policie ČR, je vinen, že

v období od přesně nezjištěné doby roku 2014 do 27. 2. 2016 se vzrůstající četností v místě současného bydliště na adrese [adresa obžalovaného a poškozené] adrese [adresa obžalovaného a poškozené], okr. [obec], psychicky (i v přítomnosti jejich nezletilých dětí [jméno] a [jméno]), ale i fyzicky týral svoji manželku prap. PČR [celé jméno poškozené], [datum narození], služebně zařazenou na Místním oddělení Policie ČR [část obce], [obec], tím způsobem, že schvaloval její oblečení do zaměstnání, včetně spodního prádla, kdy po návratu z práce jí kontroloval kalhotky, zda je nemá ušpiněné od spermatu, zakazoval jí nosit sukně, aby neprovokovala jiné muže, dohlížel na její pracovní činnost velmi častými telefonními kontakty, oslovoval ji vulgárními výrazy,, kurva, čubka, děvka“, zasílal ji vulgární SMS zprávy, kde ji osočoval z nevěry, omezoval sociální kontakt s kamarády a rodinou jmenované, kdy zároveň došlo minimálně celkem ke dvěma fyzickým útokům na její osobu ze strany obžalovaného, a k poslednímu násilnému napadení došlo dne 27. 2. 2016, a to úderem pěstí do hlavy, na základě kterého vyhledala lékařské ošetření ve fakultní nemocnici [část obce] v [obec], kdy až po této události věc začala šetřit Policie ČR, kdy uvedeného jednání se por. [celé jméno obžalovaného] jako příslušník Policie ČR dopouštěl vůči manželce prap. [celé jméno poškozené], která byla po celou inkriminovanou dobu příslušnicí Policie ČR s nižší hodností, než měl obžalovaný, když toto shora popsané jednání je útokem na lidskou a vojenskou důstojnost jiného a je urážkou, která je objektivně způsobila snížit čest, vážnost a důstojnost napadeného i Policie ČR,

Shodu s prvopisem potvrzuje: V.P.

tedy

jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu
jednak urazil vojáka s nižší hodností,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku
v souběhu s přečinem urážka mezi vojáky podle § 378 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí
svobody v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně
odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců.

Odůvodnění:

Státním zástupcem byla dne 11. 10. 2017 ke zdejšímu soudu podána obžaloba na obžalovaného
pro skutek výše uvedený, ve kterém byl spatřován zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí
podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku spáchaný v jednočinném souběhu s přečinem
urážky mezi vojáky podle § 378 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

Obžaloba je důvodná. V dokazování provedeném v hlavním líčení, zejména ze svědeckých
výpovědí, výslechů znalců a listinných důkazů, soud zjistil skutkový stav uvedený ve výroku
rozsudku.

Obžalovaný jednoznačně popřel, že by se skutečnosti uvedené v obžalobě zakládaly na pravdě.
Uvedl, že jejich manželství s poškozenou je v naprostém pořádku, o žádných problémech neví. S
manželkou jsou oba příslušníci Policie ČR, on má vyšší hodnost. S morálním kodexem Policie
ČR seznámen je, doma se podle něj ale nechovají, chovají se slušně, neponižují se, fungují jako
rodina. Pokud mají nějakou rozepři, sednou si a věc vyřeší. Popřel, že by manželku kontroloval,
že by jí říkal, co si má vzít na sebe a že by kontroloval její spodní prádlo; nemá k tomu důvod.
Popřel, že by manželku omezoval v kontaktech s rodinou či kamarády. S rodinou manželky
vychází dobře, navštěvují se. Všechny známé manželky nezná, neví, s kým se stýká, nehlídá jí;
žádné akce jí nezakazoval. Některé známé mají společné; zná i kolegy manželky, neboť se účastnil
některých jejích mimopracovních akcí, např. vánočního večírku, příp. kolegové byli u nich na
návštěvě. Při vzájemné komunikaci vulgární slova nepoužívají, nemají k tomu důvod. Vyloučil, že
by jí kontroloval mobilní telefon. Když je manželka v práci, telefonují si; řeší mimo jiné i věci
týkající se chodu domácnosti. Popřel, že by manželku někdy fyzicky napadl. Nevybavuje si, že by
v poslední době měla nějaké zranění. Neví o tom, že by byla na lékařském ošetření. Neví o tom,
že by manželka navštívila intervenční centrum. Uvedl, že k tomu, že toto centrum navštívila a
uvedla skutečnosti zmíněné ve spisu, ráda sama všechno řekne. Ke svému bratrovi nikdy
neodešla, důvod k tomu neměla. Obžalovaný uvedl, že neví, proč došlo k jeho vykázáni z domu,
nebyl k tomu žádný důvod. Všechny skutečnosti, které jsou projednávány, jsou vymyšlené, nic se
nezakládá na pravdě. Někdo si to vymyslel a ovlivnil všechny svědky, aby tak vypovídali. Vyslovil
domněnku, že by touto osobou, mohl být pan [příjmení], aby si zlepšil postavení v zaměstnání.

Poškozená v přípravném řízení využila svého práva a odmítla vypovídat. Při hlavním líčení
uvedla, že se necítí být poškozenou ve věci. Skutečnosti popisované v obžalobě nejsou pravdivé.
Manželství je naprosto harmonické, je v něm spokojená. [příjmení] hádky s obžalovaným byli
schopni vždy v klidu vyřešit; dříve řešili zejména problémy s dcerou obžalovaného z prvního
manželství. Nepřipustila by, aby hádkám byly přítomny jejich děti. Obžalovaným není vulgárně
napadána či titulována. Obžalovaný je žárlivý jako každý jiný; není schopna vysvětlit, jakým
způsobem se žárlivost projevuje u něj. Se svou rodinou je v pravidelném kontaktu; žádný zásah či

Shodu s prvopisem potvrzuje: V.P.

omezení v tomto směru by nepřipustila. Stejně tak není pravdou, že by ji obžalovaný omezoval v kontaktech s kamarády. Když je v zaměstnání, tak je s obžalovaným v kontaktu neustále, když jí to pracovní náplň dovolí; neobtěžuje jí to. Pokud to některý z jejích kolegů uvedl, neví proč. Kolegům ze směny se s rodinnými problémy nikdy nepsvěřovala. Poškozená vyloučila, že by byla obžalovaným někdy fyzicky napadena, že by jí způsobil zranění. Dne 27. 2. 2016 lékařské ošetření sama nevyhledala, byla tam, „předvedena“ paní [příjmení]. Neví, na jakém oddělení byla, neví o tom, že by měla nějaká zranění, neví o tom, že by na ní lékaři něco shledali, žádné doporučení jí od lékaře dáno nebylo. Lékařskou zprávu nikomu nedala, ač o ni byla žádána. Není pravdou, že by byla obžalovaným udeřena do hlavy. Pokud je tato skutečnost svědky uváděna, ona ji jim nesdělovala. [příjmení] [příjmení] a pan [příjmení] jí bylo řečeno, že dostali nějaké oznámení. Nastínili jí další kroky, sdělili, že nebude chodit do práce a podrobí se lékařskému vyšetření. Schůzku na intervenčním centru jí domluvila paní [příjmení], byla tam i s ní, aby si byla jistá, že se tam dostaví. Intervenčním centrem pak byl opakovaně telefonicky kontaktována, ale sdělila jim, že s nimi nic řešit nechce. Uvedla, že návštěvu Centra jí [příjmení] nařídila, mohla tak učinit, jsou policisté a ona byla pověřena celou situací ohledně vykázaní obžalovaného. Ona sama vykázaní obžalovaného nežádala. Uvedla, že na žádnou jinou instituci se v souvislosti s problémy v manželství neobrátila. Nevzpomíná si, že by k soudu podávala návrh na prodloužení vykázaní obžalovaného. Poté, co jí byl příslušný návrh na vydání předběžného opatření soudem předložen, uvedla, že jí tento návrh nic neříká, nevzpomíná si, že by něco takového podávala. Taktéž není schopna vysvětlit, jakým způsobem se v trestním spisu objevily sms zprávy z jejího mobilního telefonu. Vyloučila, že by tyto zprávy někomu ukazovala; vyloučila, že by je ukazovala paní [příjmení], [příjmení] nebo panu [příjmení]. S odstupem času neví, zda sms zprávy, které jsou součástí spisu, jsou od obžalovaného, neví, k čemu se vztahují. Sms zprávy od obžalovaného by nikdy nikomu neukázala, to by neudělala. Není si vědoma, že by paní [příjmení] uváděla, že ze strany obžalovaného dochází k věcem, které jí vadí, že by jí řekla, že ji obžalovaný v únoru uhodil, že se musí do práce oblékat dle jeho představ, že se mu musí hlásit sms zprávami a že před odchodem z práce s ním musí mít pohlavní styk, aby neměla chuť na jiného muže. Uvedla, že za vše může pan [příjmení]. Neví, jaký měl důvod, zda osobní, či profesní. Domnívá se, že na základě této „události“ byl povýšen. [příjmení] [příjmení] se nikdy nepsvěřovala, vždy ho považovala pouze za kolegu. Poškozená na závěr uvedla, že sama vykázaní obžalovaného neiniciovala, taktéž neiniciovala zahájení trestního řízení. Z tohoto trestního řízení pocítuje újmu.

Obžalovaný je z trestné činnosti usvědčován výpověďmi svědků slyšených při hlavním líčení, a to zejména Mgr. [jméno] [příjmení], Mgr. [jméno] [příjmení], prap. [jméno] [příjmení], Mgr. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a Bc. [jméno] [příjmení], kterým se poškozená s problémy v soužití s obžalovaným svěřovala.

Svědék [příjmení] [jméno] [příjmení] uvedl, že pracuje jako vrchní komisař a má mimo jiné na starosti i Místní oddělení [část obce]. S poškozenou se stýkali pouze pracovní, jednalo se o minimální kontakty. Záležitost poškozené začal řešit poté, co se na něj jako na nadřízeného obrátil kolega [příjmení], tehdy pověřený zástupce místního oddělení, s tím, že se domnívá, že poškozená je obětí domácího násilí. Pro poškozenou jel na místní oddělení osobně, tlumočil jí informace, které získal od [příjmení], a objasnil jí tak důvody, proč s ním má jet na ředitelství. Poškozená byla překvapená, brečela, kladla otázku, proč se to má řešit, že to bude ještě horší, že si to vyřeší sama doma. Bylo patrné, že má doma problém, ale nechtěla o tom hovořit, tlumočené informace bagatelizovala, nechtěla problémy specifikovat. Po „zklidnění“ sama začala hovořit o problémech s obžalovaným; uváděla, že problémy jsou dlouhodobější, že obžalovaný je extrémně žárlivý, že ji neustále kontroluje, kontroluje jí mobilní telefon, říká jí, co si má obléknout do zaměstnání, že nesmí chodit oblečená vyzývavě. Zmiňovala i fyzický útok. Poškozená uváděla, že byla obžalovaným napadena ve spánku, kdy byla udeřena pěstí do obličeje. Svědek uvedl, že o této záležitosti hovořil i s otcem poškozené, panem [jméno], kterého zná delší dobu, neboť byl jeho „zavádějícím“ policistou. Tento mu potvrdil, že ví, že dcera má problémy s manželem, ale

Shodu s prvopisem potvrzuje: V.P.

ani jemu nechtěla říct žádné podrobnosti. [příjmení] [jméno] mu sdělil, že poškozené nabízel, že jí zajistí byt v [pobed], což poškozená odmítla; chtěla rodinu udržet za každou cenu. Svědek uvedl, že on sám na poškozené žádné známky fyzického násilí nezaznamenal. Sdělením kolegy [příjmení] byl překvapen. Když pro poškozenou na místní oddělení přijel, byla ve špatném psychickém stavu.

Svědčyně [příjmení] [jméno] [příjmení] uvedla, že si jako ředitelka Obvodního ředitelství [pobed] nechala poškozenou zavolat, neboť byla kolegou Mgr. [příjmení] informována o podezření z možného týraní manželem. Poškozená jí sdělila, že se obžalovaného bojí, že s ním má velké problémy, že je žárlivý, několikrát denně jí posílá sms zprávy, kdy se mu musí hlásit. Do práce musí chodit oblékaná dle jeho představ. Před odchodem do práce musí mít s obžalovaným pohlavní styk, aby prý neměla „chut“ na jiné muže. Uváděla jí, že jí obžalovaný kontroluje mobilní telefon, čte jí sms zprávy a říká jí, jak má na ně reagovat. Při návratu ze zaměstnání musí nechat mobilní telefon na stole, aby byl pod kontrolou; pokud to nesplní, tak jí obžalovaný nadává. Svědkyně uvedla, že měla možnost vidět sprosté zprávy zasláné poškozené obžalovaným. Poškozená jí sdělila, že vše vyvrcholilo v únoru fyzickým útokem, kdy byla obžalovaným ve spánku napadena úderem pěstí do obličeje a nevěděla proč. Svědkyně dále uvedla, že poškozené byla nabídnuta možnost ošetření u lékaře, kterou využila; nebyla nucena k lékaři jít. Dále uvedla, že při rozhovoru s ní byla poškozená zdrcená, nebyla rozhodnutá, jak, resp. zda chce věc řešit. S odstupem času s poškozenou hovořila, poškozená jí děkovala, uváděla, že se s obžalovaným domluvila, že nechce nic měnit, že je na ni hodný, že jí koupil nějaký dárek a vše je v pořádku.

Shodné skutečnosti při své výpovědi při hlavním líčení uvedla i [jméno] [příjmení]. Svědkyně uvedla, že do roku 2012 působila jako nadřízená poškozené. Obžalovaného viděla pouze při jeho vykázání. Ve věci byla kontaktována kolegyní [příjmení] a poté i kolegou [příjmení] se žádostí, zda by si nepromluvila jako kolegyně i jako specialistka na domácí násilí s poškozenou, že mají informace, že v rodině poškozené k násilí dochází. Byla taktéž informována, že mělo dojít i k fyzickému ataku. V tomto směru byla oslovena i kolegyní [příjmení] a kolegou [příjmení]. S poškozenou hovořila cca čtyři hodiny. Zpočátku si neformálně povídaly na šatně, poté se přesunuly do kanceláře poškozené, kde následně provedla i její výslech. Poškozené se na počátku dotazovala na napadení, ke kterému mělo dojít předešlý víkend; poté už pouze poslouchala. Poškozená uvedla, že k napadení došlo ve spánku, kdy jí obžalovaný jedním úderem pěstí uhořil do hlavy. Uváděla, že daný víkend byla situace v rodině vyhrocená, obžalovaný jí osočoval z nevěry, nadával jí, to vše proto, že bez jeho vědomí volala své rodině. Poškozená dále sama popisovala chování obžalovaného k ní. Uváděla, že při příchodu z práce musí odložit mobilní telefon na určené místo, bez vědomí obžalovaného nemůže komunikovat s rodinou, kontrolou obžalovaného procházejí sms zprávy, do zaměstnání musí nosit vyhrazené spodní prádlo, které obžalovaný následně také kontroluje, zda neměla pohlavní styk; uváděla, že jí obžalovaný během žárlivých scén nadává, křičí na ni, telefonicky ji kontaktuje do zaměstnání i v nočních hodinách, posílá urážlivé sms zprávy. Některé sms zprávy jí poškozená ukázala a ona je ofotila do spisu. Poškozená uváděla, že je sama na sebe našťvaná, že nadávání, hádkám, žárlivým scénám a situacím, kdy celé hodiny je obžalovaným vyslýchána a musí něco zdůvodňovat, jsou přítomny i jejich děti. Vzhledem k tomu, že se situace v rodině zhoršovala, opustila domácnost a odešla na několik dnů ke svým rodičům. Svědkyně uvedla, že poškozené doporučila návštěvu lékaře, se kterou poškozená souhlasila a požádala ji o doprovod. Lékařskou zprávu jí poškozená dala k nahlédnutí, sama uváděla, že jí lékař doporučoval krční límec. Poškozená byla poučena, že bude kontaktováno intervenční centrum, byla taktéž poučena o možnosti podat návrh na předběžné opatření k soudu. Svědkyně uvedla, že poškozená v průběhu rozhovoru byla roztřesená, brečela, vyjadřovala obavy, co bude následovat; vyjadřovala obavy z následného chování obžalovaného, bála se o sebe i děti, vyjadřovala obavy i z dalšího fyzického útoku obžalovaného. S poškozenou hovořila s odstupem času, kdy jí sdělovala, že dochází k psychologovi, že požádala soud o prodloužení vykázání, ale návrh byl zamítnut.

Shodu s prvopisem potvrzuje: V.P.

Svědkyňe [příjmení] [jméno] [příjmení] při své výpovědi uvedla, že obžalovaného viděla poprvé, když ho vykazovala z bydlíště. O vykazání rozhodla ona na základě shromážděných informací. Jednalo se o preventivní opatření. Od roku 2007 se věnovala problematice domácího násilí a v rámci výkonu funkce měla tuto problematiku v rámci celé [pbeq] na starosti. Poškozenou osobně nevyslychala, hovořila s ní pouze neformálně. Poškozená vykazovala známky oběti, byla málomluvná, zakřiknutá, nejistá. Svědkyně uvedla, že poškozená byla dle běžné praxe poučena o dalším postupu a možnostech pomoci. Bylo kontaktováno intervenční centrum, poškozená se rozhodla jít bydlet i s dětmi ke svému otci. Svědkyně vyloučila, že by poškozené byl ze strany nadřízených dán pokyn k návštěvě intervenčního centra, vše bylo na bázi „dobrovolnosti“. Stejně tak podání návrhu na vydání předběžného opatření k vykazání k soudu.

Svědka prap. [jméno] [příjmení] při své výpovědi uvedl, že poškozená je cca tři a půl roku jeho kolegyní ze služby. O problémech v manželství se moc nesvěřovala. Zmiňovala se, že jí vadí, že jí obžalovaný stále volá do zaměstnání. Opakovaně se stávalo, že byla po takovém rozhovoru s obžalovaným smutná, brečela, odbíhala pryč. Neví však, co toho bylo důvodem. Poškozená pouze říkala, že pokud se s obžalovaným nerozloučí způsobem, který on požaduje, nadává jí. K takovým situacím, kdy poškozená odcházela s brekem, postupem doby docházelo stále častěji, téměř každou službu. Poškozená mu říkala, že obžalovaný je stále nespokojený a ona už neví, co všechno dělá špatně. O tom, že manželství poškozené není úplně v pořádku, se dozvěděl také z doslechu, od pana [příjmení], kterému se poškozená svěřovala více, neboť s ním sloužila delší dobu.

Svědka [jméno] [příjmení] při své výpovědi uvedl, že s poškozenou začal sloužit na podzim roku 2014. Zpočátku se bavili pouze o pracovních věcech, poškozená se mu nesvěřovala. Postupem doby probírali i soukromé věci; poškozená se zmiňovala, že má zakázanou komunikaci na sociálních sítích, že nemůže nosit do zaměstnání sukni. Začal u ní vnímat střídání nálad, bývala zasmušilá, nebavila se, stávalo se, že brečela, byla unavená. Během podzimu 2015 se střídání jejich nálad zhoršovalo. Svěřovala se mu, že když přijde domů, že ji obžalovaný nesmyslně vyslychá, že už je z toho unavená, že chce mít doma klid, proto dělá vše dle obžalovaného. Říkala, že neustálé výslechy ji trápí více než fyzické násilí, které také zažila; jednou jí měl obžalovaný kopat a v druhém případě napadnout údery pěstí; on sám žádné zranění na ní neviděl. Poškozená se mu svěřila, že když přijde domů, musí položit mobilní telefon na stůl, aby ho obžalovaný měl pod kontrolou. Uváděla, že od obžalovaného musí mít schváleno oblečení, včetně spodního prádla. O vánočním večírku 2015 jí měl obžalovaný v sms zprávách nadávat. Ptala se, co dělá špatně, že je chyba asi na její straně. O vánočních svátcích mu psala sms zprávu, že se má strašně, že už je vyčerpaná. Ví, že počátkem roku strávila několik dnů u svých rodičů. Poškozenou opakovaně upozorňoval, že by měla situaci řešit, že není možné, aby v takovém stavu vykonávala svou práci. Upozorňoval jí, že z pozice nadřízeného by byl nucen situaci řešit sám. [jméno] říkala, že si to uvědomuje, žádala ho ale, aby tak nečinil, že by se tím stejně nic nevyřešilo, že by proti obžalovanému stejně nevyprávěla. Ona věc řešit nechtěla, spíše se do toho více „nořila“, proto se s touto záležitostí obrátil na kolegu [příjmení], který věc dále řešil. Svědek uvedl, že o celé záležitosti hovořil i s otcem poškozené, který mu potvrdil, že určité podezření měl. V jednom případě, koncem měsíce února, ho kontaktoval i sám obžalovaný s tím, že si má poškozenou odvézt, že s ní nemůže být a informoval ho, že ji právě zmlátil. Svědek uvedl, že na dané věci neměl žádný osobní zájem.

Výpovědi výše uvedených svědků jsou podporovány skutečnostmi obsaženými v listinných důkazech, a to zejména fotografiích sms zpráv, výpisech vzájemné telekomunikace mezi obžalovaným a poškozenou, listinách vztahujících se k vykazání obžalovaného, návrhem poškozené na vydání předběžného opatření, v němž poškozená popisovala chování obžalovaného vůči ní v naprosté schodě s výpověďmi výše uvedených svědků. Obžalovaný je z trestné činnosti usvědčován i zprávou Centra sociálních služeb [pbeq], z níž vyplývá, že poškozená je po jejich prvotním kontaktování v souvislosti s vykazáním kontaktovala sama hned

Shodu s prvopisem potvrzuje: V.P.

následující den, kdy uvedla, že by ráda využila jejich nabídku a požádala o schůzku. Dne 7. 3. 2016 proběhla cca hodinová osobní konzultace s poškozenou, při které uváděla, že k týrání obžalovaným dochází delší dobu, ale řešit situaci se rozhodla až po fyzickém útoku. Projevila zájem i o konzultaci s psycholožkou. Dohodnutý termín konzultace zrušila telefonicky s tím, že jejich služby již nebude potřebovat.

Svědkyne [jméno] [příjmení] při své výpovědi uvedla, že s poškozenou měla společnou kancelář, vzhledem k rozdílné pracovní době se vídaly spíše o přestávkách. Poškozená byla méně sdílná o osobních záležitostech než ona sama. [příjmení] hovořila o dětech, je rodinný typ. Nezmiňovala se, že by byla v manželství nespokojená. O údajných problémech v jejím manželství se dozvěděla od kolegy [příjmení]. V té době byla poškozená ve stresu, důvod neví. Od poškozené se snažila zjistit nějaké konkrétnější informace. Už si nevybavuje, co jí poškozená říkala, reagovala neurčitým způsobem; ne úplně to byly informace potvrzující slova pana [příjmení].

Při hlavním líčení k věci vypovídali i bývalí kolegové poškozené ze směny, [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Oba uvedli, že znají ze společných akcí i obžalovaného. Nikdy nezaznamenali, že by mezi obžalovaným a poškozenou bylo něco v nepořádku. Poškozená si na obžalovaného nikdy nestěžovala, žádné problémy v manželství nezmiňovala. Jediným problémem, o kterém hovořila, byl problém s dcerou obžalovaného z prvního manželství. V průběhu směny poškozená s obžalovaným komunikovali, četnost komunikace jim připadala běžná. Uvedli, že poškozenou nikdy neviděli zraněnou, nevšimli si, že by byla smutná, nevšimli si u ní žádných výraznějších změn v chování.

[příjmení] [jméno] [jméno], bratr poškozené, při své výpovědi při hlavním líčení uvedl, že u poškozené nezaznamenal žádné změny v chování, nevšiml si žádných zranění. Uvedl, že s obžalovaným a poškozenou mají dobré vztahy. Nevzpomíná si, že by poškozená mluvila o nějakých problémech v manželství. Poškozenou občas odvážel k rodičům; nevzpomíná si, že by důvodem toto byly problémy v rodině. Uvedl, že s poškozenou toto trestní řízení probírali; k jeho vedení poškozená neshledává důvody. S obžalovaným trestní stíhání neprobíral, neptal se ho.

Svědkyne [jméno] [příjmení], bývalá manželka obžalovaného, uvedla, že důvodem rozvodu manželství byly neshody ohledně dcery. V manželství s obžalovaným docházelo k potyčkám, jednalo se o slovní ataky. Nevybavuje si, že by byla obžalovaným napadena fyzicky, neuvědomuje si, že by se v tomto duchu vyjadřovala před pracovníci OSPODu. Pomoc intervenčního centra využila zejména z finančních důvodů. Uvedla, že s obžalovaným na sebe žárlili vzájemně. Obžalovanému vadilo, když nosila do zaměstnání krátké sukně, vadilo mu, když si chtěla jít sednout na víno s kamarádkou.

Znalec psychiatr MUDr. Ivan Tůma, CSc., dospěl k závěru, že obžalovaný je osobností s rysy paranoidity, vztahovačnosti, nepřiměřené žárlivosti. V době páchaní trestné činnosti byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání, byl také schopen své jednání ovládat.

PhDr. Magdalena Datková, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie, při výslechu při hlavním líčení uvedla, že jejím úkolem bylo zkoumat osobnost obžalovaného i poškozené. Ani v jednom případě vzhledem k nespolupráci jmenovaných nebylo možné provést kompletní psychologické vyšetření a nemohla tak odpovědět na položené otázky. Obžalovaný se k vyšetření dostavil po opakovaných urgencích, ale pouze proto, aby sdělil, že se žádnému psychologickému vyšetření nepodrobí. K dotazu, zda se dostaví poškozená, sdělil, že manželka je samostatný člověk a je pouze na ní, jak se rozhodne. Znalkyně uvedla, že byla přítomna u psychiatrického vyšetření obžalovaného dne 13. 3. 2017, kdy obžalovaný k věci uvedl, že se jedná o výmysl a že se obvinění jeho osoby zakládá na lžích. K dotazům se vyjadřoval stručně, obecně, formálně vyhověl, jeho odpovědi však byly obsahově málo výpravné, vyhýbavé, bagatelizující, se znaky katatymního hodnocení. Reagoval bez afektivních výkyvů, spíše staženě, byla pozorována tenze, projevy anxiety i nejistoty, které se ale v průběhu vyšetření snažil mít pod kontrolou. Na základě dostupných zjištění lze reakce obžalovaného, včetně způsobu vyhýbání se komunikace

Shodu s prvopisem potvrzuje: V.P.

ohledně termínu vyšetření, hodnotit jako velmi nezralé jednání. K osobě poškozené znalkyně uvedla, že poškozená se k vyšetření po opakovaných urgencích bez omluvy nedostavila. Hovořila s ní pouze dne 13. 3. 2017, kdy poškozená doprovodila obžalovaného k psychiatrickému vyšetření, a snažila se s ní při této příležitosti domluvit termín klinicko-psychologického vyšetření. Poškozená reagovala neklidem, podrážděně, odmítavě obranně. Sdělila, že se žádnému vyšetření nepodrobí, že to už říkala, že nemá důvod, aby byla dále ve věci vyšetřována. Ani v případě poškozené tak nebylo možné odpovědět na položené otázky.

MUDr. Petr Lacina, znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, uvedl, že poškozená dne 27. 2. 2016 utrpěla zhmoždění měkkých tkání levé spánkové krajiny a zhmoždění měkkých tkání nosu. Poranění poškozené vzniklo přímým úderem tupého násilí nevelké intenzity proti levé spánkové krajině hlavy a krajiny nosu, kdy zraňující předmět byl hladký, pevný, bez vystupujících tvrdých či hranatých částí. Tímto zraňujícím předmětem mohla velmi dobře být pěst ruky druhé osoby. Při vypracování znaleckého posudku vycházel mimo jiné i z ambulantní karty o vyšetření poškozené z chirurgické kliniky FN [část obce] ze dne 1. 3. 2016.

Rodiče poškozené již v přípravném řízení využili svého práva a ve věci odmítli vypovídat.

Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že bylo prokázáno jednání obžalovaného, jak je popsáno ve výroku o vině tohoto rozsudku.

Obžalovaný spáchání tohoto skutku jednoznačně popřel, popřel, že by poškozenou týral, popřel jakékoliv nevhodné chování vůči ní. Neví o tom, že by poškozená měla nějaké zranění, že by navštívila lékaře, příp. že by vyhledala pomoc intervenčního centra. Naopak uvedl, že jejich manželství je naprosto bezproblémové, své manželce by nikdy neublížil. Výpověď obžalovaného podpořila svou výpovědí sama poškozená. Taktéž ona uvedla, že v manželství s obžalovaným nemají žádné problémy, popřela, že by se obžalovaný vůči ní dopouštěl jednání popisovaného v obžalobě. [jměno] se nikomu s takovými osobními problémy neshodla, nikomu takové skutečnosti neuváděla. [příjmení] zranění jí obžalovaným způsobeno nebylo, žádné neměla. Popřela, že by někomu ukazovala sms zprávy od obžalovaného. Popřela, že by dobrovolně navštívila intervenční centrum, příp. že by se obrátila o pomoc na jinou instituci. Postoj poškozené jako oběti tohoto typu trestné činnosti, která jednání obžalovaného neguje, bagatelizuje, omlouvá, není ničím výjimečným. Naopak je zcela běžné, že oběť trestné činnosti po zahájení trestního řízení odmítá vypovídat, příp. mění svou výpověď ve prospěch obžalovaného s cílem, „zlepšit“ jeho postavení. Svědeckými výpověďmi je prokázáno, že poškozená opakovaně vyjadřovala své obavy z následné reakce obžalovaného, obavy o sebe a děti, obavy z reakce okolí i vzhledem ke svému povolání, projevovala nerozhodnost, zda svou situaci řešit, neboť měla zájem na zachování rodiny. Tímto pohledem soud na výpověď poškozené i nahlížel. Přesto, že se poškozená odmítla podrobit psychologickému vyšetření a soud tak neměl k dispozici vyjádření znalce o věrohodnosti její výpovědi, dospěl k závěru, že její výpověď je zcela nevěrohodnou, neboť je v příkrém rozporu s provedenými důkazy. Výpověď poškozené a obhajoba obžalovaného je zcela vyvrácena výpověďmi svědků, kterým se poškozená svěřovala. Tito svědci, zejména Mgr. [jměno] [příjmení], Mgr. [jměno] [příjmení], Mgr. [jměno] [příjmení], [jměno] [příjmení] a Bc. [jměno] [příjmení], nezávisle na sobě a v naprosté shodě popisovali skutečnosti, které jim o jednání a chování obžalovaného vůči ní tlumočila sama poškozená.

Obžalovaný se hájil tím, že skutečnosti uvedené v obžalobě jsou smyšlené, že si vše vymyslel [jměno] [příjmení]. Vyslovil domněnku, že tato osoba měla na projednávání věci osobní zájem. [příjmení] postoj k výpovědi svědka [příjmení] zaujala i poškozená. Popřela, že by se tomuto kolegovi svěřovala, vše si vymyslel, domnívá se, že projednávání věci mu pomohlo k jeho povýšení. V řízení nebylo prokázáno, že by svědek [příjmení] jednal zistně, že by na věci měl osobní zájem. Jeho výpověď je podpořena dalšími důkazy a soud tak nemá žádný důvod pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení. Všichni výše uvedení svědci potvrdili, že prvotní

Shodu s prvopisem potvrzuje: V.P.

informace skutečně vzešly od svědka [příjmení], uvedli však, že shodné skutečnosti o chování obžalovaného jim poté sdělovala sama poškozená. Nejen tedy výpovědi svědka [příjmení], ale dalšími svědeckými výpověďmi, zejména výpovědi svědkyně [příjmení], bylo prokázáno jednání obžalovaného uvedené v obžalobě. Těmto osobám se poškozená svěřovala i se svými pocity, obavami, s tím, jakým způsobem na ni jednání obžalovaného působilo, uváděla, že nevhodné chování obžalovaného se stupňuje, že mu jsou přítomny i děti, a proto i opustila společnou domácnost. Svědci taktéž v naprosté shodě popsali okolnosti fyzického napadení v únoru 2016. Poškozená popřela, že by byla fyzicky napadena, že by měla nějaké zranění, popřela, že by se někomu s jednáním obžalovaného svěřovala, popřela, že by někomu ukazovala sms zprávy od obžalovaného. Nebyla však schopna rozpory její výpovědi s výpověďmi výše zmíněných kolegů, kteří uváděli opak, vysvětlit.

Obžalovaný je dále usvědčován (a výpověď samotné poškozené znevěrohodněna) i listinnými důkazy. Zprávou intervenčního centra bylo prokázáno, že poškozená při osobní konzultaci popisovala chování obžalovaného naprosto shodně jako výše uvedeným svědkům. Tvzení poškozené, že byla k návštěvě Centra donucena, bylo vyvráceno výpovědi svědkyň [příjmení] [příjmení] a [příjmení]. Zcela nepřesvědčivě vyznělo, avšak do postoje poškozené a jejího vystupování v trestním řízení zcela zapadá i její vyjádření při konfrontaci s návrhem na vydání předběžného opatření, v němž taktéž uváděla skutečnosti svědčící v neprospěch obžalovaného. Četnost telefonních kontaktů a zaslání vulgárních sms zpráv je prokazována fotografiemi sms zpráv, výpisy vzájemné telekomunikace mezi obžalovaným a poškozenou a nepřímo i výpovědi svědka [příjmení]. Skutečnost, že se obžalovaný ve vztahu k poškozené dopustil v měsíci únoru 2016 i fyzického útoku, byla vedle svědeckých výpovědí prokázána i závěry znalce [příjmení] [příjmení]. Znalec potvrdil, že poškozená dne 27. 2. 2016 utrpěla zhmoždění měkkých tkání levé spánkové krajiny a zhmoždění měkkých tkání nosu, s tím, že ke zranění mohlo dojít mechanismem popisovaným jednotlivými svědky, tzn. že zraňujícím předmětem mohla velmi dobře být pěst ruky druhé osoby.

Obžalovaný svou vinu popíral. Na podporu svého tvrzení navrhl slyšení svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kolegů poškozené ze směny, s nimiž byla v zaměstnání v pravidelném kontaktu. Tito svědci potvrdili, že trestní řízení je pro ně překvapením, v komunikaci s obžalovaným a poškozenou si nevšimli ničeho výjimečného, něčeho, co by nasvědčovalo nevhodnému chování obžalovaného vůči poškozené. Taktéž poškozená si jim nikdy na chování obžalovaného vůči ní nestěžovala. V této souvislosti soud dodává, že projednávaná trestná činnost je charakterem trestnou činností, „skrytou“, odehrávající se převážně bez přítomnosti svědků, max. za přítomnosti např. nezletilých dětí, což se stalo i v tomto případě. Není tedy vyloučeno, naopak je běžnou skutečností, že si okolí protiprávního jednání pachatele všimnout nemusí, zejména, když dochází jako v tomto případě převážně k psychologickému týrání. Výpovědi svědkyň [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a svědka [jméno] [jméno], které byly částečně i zpochybněny provedeným dokazováním (výpovědi svědků o „aktivní účasti“ [příjmení] a [jméno] na řešení problémů poškozené, zpráva OSPODu o důvodech rozpadu předchozího manželství obžalovaného a jeho chování k bývalé manželce) nepřinesly žádné rozhodné skutečnosti pro rozhodnutí.

Jednání obžalovaného vůči poškozené, jak je specifikováno v popisu skutku (oproti popisu skutku dle obžaloby s určitými korekcemi, které jsou odrazem dokazování provedeného v hlavním líčení, zejména pokud se týká vymezení rozhodného období), tak bylo dle soudu v řízení bez pochybností prokázáno.

Přčinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst.1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo týrá osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí. Znakem kvalifikované skutkové podstaty zločinu dle § 199 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku naplní ten, kdo tak činí po delší dobu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: V.P.

Přečinu urážky mezi vojáky podle § 378 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo urazí podřízeného nebo vojáka s nižší hodností.

Na základě provedení dokazování a hodnocení důkazů, každého důkazu zvlášť a všech důkazů ve vzájemných souvislostech, dospěl soud k závěru, že obžalovaný po stránce subjektivní i objektivní naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1,2 písm. d) tr. zákoníku, neboť po dobu delší ve smyslu odst. 2 písm. d) § 199 tr. zákoníku zejména psychicky, a to nadávkami, kontrolou oblečení, kontrolou častými telefonickými kontakty v zaměstnání, bráněním ve styku s přáteli a příbuznými, ale rovněž i fyzicky týral svou manželku (přičemž jeho chování postupně gradovalo) a toto jeho jednání se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti, necitelnosti a bezohlednosti, což u poškozené vyvolalo pocity těžkého příkoří s negativním dopadem na její psychiku. Pod pojmem „týrání“ je z hlediska trestního práva třeba rozumět takové jednání pachatele, které se vyznačuje zlým nakládáním buď s osobou blízkou nebo i jinou osobou, s níž pachatel žije ve společném obydlí, současně se vyznačuje i určitou mírou trvalosti a dosahuje takové intenzity, aby bylo způsobilé vyvolat stav, který pocítuje postižená osoba jako těžké příkoří, respektive psychické nebo i fyzické útrapy. Tuto definici jednání obžalovaného zcela jednoznačně naplnilo. Obžalovaný se projednávaného jednání navíc dopouštěl jako příslušník Policie ČR vůči poškozené, která je příslušnicí Policie ČR s nižší hodností. Jeho jednání bylo objektivně způsobilé snížit čest, vážnost a důstojnost poškozené, resp. ozbrojeného sboru. Z hlediska zavinění obžalovaný jednal minimálně v úmyslu nepřímém ve smyslu s ustanovením § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

Při stanovení druhu a výměry trestu se soud řídil § 38 a § 39 tr. zákoníku.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále bylo přihlédnuto k chování pachatele po činu, k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v minulosti nebyl trestně stíhán, v zaměstnání je hodnocen kladně.

Při ukládání trestu soud vycházel z trestní sazby odnětí svobody uvedené v § 199 odst. 2 trestního zákoníku, tedy v rozpětí od dvou let do osmi let. Polehčující okolností je dosavadní beztrestnost obžalovaného. Obžalovanému naopak přitěžuje spáchání dvou trestných činů. S ohledem na charakter trestné činnosti, její závažnost, vzniklé následky a v neposlední řadě s přihlédnutím k osobnosti obžalovaného, soud dospěl k závěru, že účelu trestu a ochrany společnosti lze dosáhnout uložením trestu výchovné povahy, a to trestu odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby ve výměře dvou let, podmíněně odloženého na zkušební dobu v trvání dvou let a šesti měsíců.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat ve lhůtě osmi dnů od doručení jeho opisu odvolání u zdejšího soudu. Odvolání může podat obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr.ř., a

Shodu s prvopisem potvrzuje: V.P.

to pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoliv výroku může podat odvolání státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Právo odvolání má i poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, ale pouze proti výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok nebyl učiněn. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Hradci Králové. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený právo požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Chrudim 7. února 2018

JUDr. Brigita Košinová, v.r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: V.P.